

ת"פ 60321/02/15 - מדינת ישראל נגד ודאד דאהוד

בית משפט השלום בירושלים

06 ספטמבר 2017

ת"פ 60321-02-15 מדינת ישראל נ' דאהוד

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים
נגד
ודאד דאהוד
המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד איתן להמן ו/או ראומה גומא הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת, תושבת ירושלים ילידת שנת 1978, הורשעה על פי הודאתה בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 וכן בנהיגה ללא רישיון עבירה לפי סעיף 10א (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.
2. מכתב האישום עולה, כי ביום 27.7.11 במחסום חיזמה שבירושלים נהגה הנאשמת ברכב מסוג פורד ולידה ישב תושב האיזור אשר אינו מחזיק בהיתר כניסה ושהייה בישראל כדין. עת התבקשה הנאשמת על ידי השוטר להזדהות הציגה תעודת עורך דין על שמה של דניאלה קדרי, אותה עת נהגה הנאשמת ברכב מבלי שהיה לה רישיון נהיגה כלל.
3. הודאתה של הנאשמת ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום על ידי מחיקת האישום של התחזות לאחר וסוכם כי הנאשמת תישלח לשירות המבחן אשר יבחן גם את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה היא להרשעה ואילו הסניגור יהיה חופשי בטיעונו גם לעניין ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 27.6.17 מציינת קצינת המבחן, כי הנאשמת בת 37 רווקה שאינה עובדת ומתגוררת

בבית אחותה בשכונת גבעת זאב בירושלים. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ועברה להתגורר בירושלים ועבדה בעבודות מזדמנות בתחום הסייעוד בקרב אוכלוסיות עם מוגבלויות שונות, במקביל לעבודתה סיימה לימודי משפטים במכללת "שערי משפט" וביקשה להתחיל התמחותה בתחום עריכת הדין ואף הגישה בקשה ללשכת עורכי הדין להירשם כמתמחה. בקשה זו אושרה לאחר תום תקופת התנאי כפי שנפסק בבית משפט השלום במסגרת ת.פ. 4877/02. במסמך שהעבירה לשירות המבחן מלשכת עורכי הדין נמסר, כי היא רשאית להגיש בקשה חדשה להירשם כמתמחה החל מיום 1.10.10 והנאשמת ביקשה להמתין לאחותה אשר הינה עורכת דין למשך תקופה של 3 חודשים על מנת שתקבל אישור להנחותה בהתמחות. בפרק הזמן האמור הוגש נגדה כתב אישום בגין מערובותה בעבירות נשוא כתב האישום. כן נשללה ממנה האפשרות להגיש בקשה חדשה להתמחות. הנאשמת מסרה כי מימי נעוריה חלמה להיות משפטנית והביעה כאב גדול על כך שנמנעה ממנה האפשרות לסיים הכשרתה נוכח מערובותה בפליליים.

5. להערכת שירות המבחן כיום עסוקה הנאשמת בעיקר בפגיעה ביחס לקידומה המקצועי והתקדמותה האישית בעקבות ביצוע העבירות וההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדה. שירות המבחן התרשם מבחורה שאפתנית ובעלת מוטיבציה להצלחה בתחום המקצועי. מגיליון הרישום הפלילי עולה כי קיימת נגדה הרשעה פלילית אשר חלה עליה התיישנות.

6. באשר לביצוע העבירה - הנאשמת מקבלת אחריות חלקית לביצועה. ביחס לעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי טענה, כי בדקה עם הנוסע את מקור מוצאו והוא סילף עובדות אודות נתון זה. כן מסרה כי חזונו הטענה אותה. עם זאת מכירה בטעות שעשתה. הנאשמת הדגישה כי לא קיבלה כל תמורה עבור הסעתו של התושב הזר ובאשר נהיגה ללא רישיון, נקטה בעמדה הגנתית תוך שמתקשה להסביר את ביצועה. לצד זאת עולה, כי פעלה להוצאת רישיון נהיגה. לנאשמת לא קיימים דפוסי עבריינות מושרשים והיא הביעה חרטה כנה על התנהלותה וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות. היא ביטאה רצון עז לנהל חיים נורמטיביים ושומרי חוק. להערכת שירות המבחן הרשעתה בדין תפגע בה באופן ממשי ועל כן מבוקש לבטל את ההרשעה ולהטיל עליה צו מבחן למשך שנה וביצוע של"צ בהיקף של 200 שעות במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בגבעת זאב.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

7. בטיעוניה לעונש ציין ב"כ המאשימה, כי הנאשמת במעשיה פגעה בבטחון אזרחי מדינת ישראל בכך שהסיעה שוהה בלתי חוקי לתוך תחומי המדינה. הערכים המוגנים בעבירות אלה ידועים לבית המשפט ומתחם הענישה במקרה זה נע בין חודש לשישה חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. על כן מבקשת המאשימה למקם את הנאשמת בחלק התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשמת טען, כי מדובר בעבירה שבוצעה בחודש יולי 2011 ומיד לאחר ביצוע עבירת הנהיגה ללא רישיון קיבלה הנאשמת רישיון נהיגה. למעלה מארבע שנים המאשימה לא עשתה דבר. לא מדובר בתיק מורכב שניתן לתרץ בו את השיהוי הרב בחקירה מסובכת או בפעולות חקירה שדרשו זמן רב. מדובר בזלזול מאוד משמעותי

ופגיעה בזכותו של אזרח להליך הוגן. על כן מוחה ב"כ הנאשמת על האיחור הרב בהגשת כתב אישום. הפסיקה בעצמה מבססת אי הרשעה על יסוד השיהוי בהגשת כתב האישום מסוג זה. בית המשפט צריך לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בסטודנטית שסיימה בהצטיינות לימוד משפטים והיא יושבת שלוש שנים בבית לאחר שהמאשימה לא הגישה כתב אישום בזמן והוא הוגש לאחר שנים רבות לאחר ביצוע העבירות. ניתן לראות בשלב ההמתנה כענישה שהנאשמת נשאה בחיי היומיום. אם תורשע, גם התחלת ההתמחות תידחה עד לסיום התנאי שיקבע. שירות המבחן ממליץ לאפשר לה להתחיל את חייה על דרך הישר והטוב וציין, כי עצם ההליך מהווה הרתעה דרמתית בשבילה. הלכת כתב מתייחסת גם לטיב העבירה ונסיבות ביצועה. מדובר בהסעת שב"ח אשר אותו אדם קיבל אישור שהייה במשך פרק זמן לאחר מכן והיה לו אישור שהייה קודם לכן, כאשר העבירה בוצעה לא היה לו אישור כדן. עם זאת הוצג מסמך מהמינהל אשר מעיד כי זמן קצר לאחר העבירה קיבל אותו אדם אישור שהייה בארץ.

8. לטענת הסניגור מדובר בעבירה טכנית כאשר אותו אדם נוסע קבוע, מכריו יודעים שהוא עושה עסקים בישראל והכל באישור. יש לקחת בחשבון מיהו הנוסע ומהן נסיבות ביצוע העבירה. התנאי השני להלכת כתב הוא אותה השפעה מוחשית ומיידית לשיקומו של הנאשם בעצם הרשעה. הנאשמת סיימה תואר במשפטים ואינה יכולה להתקדם בערוץ המקצועי כי התביעה השתתה בהגשת כתב האישום במשך שנים לא מעטות. לעניין הגשת כתב האישום באיחור הוגשה פסיקה התומכת באי הרשעת הנאשם בשל השיהוי בהגשת כתב האישום (ע"פ 111/14 וע"פ 6922/08). יש לקבל את המלצת שירות המבחן לאי הרשעה שכן לנאשמת אין דפוסי עבריינות מושרשים, היא הביעה חרטה כנה על התנהלותה. מיד לאחר האירוע קיבלה רישיון נהיגה ואותו אדם שהוסע על ידה קיבל אישור שהייה כדן לאחר ביצוע העבירה. נסיבות אלה לטענת ההגנה מצדיקים ביטול ההרשעה והטלת עונש של ביצוע של"צ.

9. בדיון מיום 9.7.17 אפשר בית המשפט לב"כ הנאשמת להציג אישור של ועדת ההתמחות בלשכת עורכי הדין בו ייאמר כי קיימת מניעה להתחיל בהתמחות בעריכת דין בשל קיומו של הליך זה. הובהר כי אין בהמצאת המסמך כדי להוות עמדת בית המשפט לעניין ההרשעה.

10. בדיון מיום 19.7.17 הציג ב"כ הנאשמת עו"ד איתן להמן, שני מסמכים שהתקבלו מלשכת עורכי הדין. האחד - מיום 6.11.14 שהוא תשובה לפנייה לוועדת ההתמחות בו מצוין כי לשכת עורכי הדין לא תוכל לאשר לנאשמת להתחיל בהתמחות כל עוד התיק תלוי ועומד. המסמך השני - הוא מיום 13.7.17 בו נקבע עקרונית שאדם שהורשע לא יוכל להתחיל בהתמחות אפילו אם מדובר בעבירה שאין עימה קלון כל עוד לא חלפה תקופת התנאי (מוצגים נ/1 ונ/2).

שאלת אי הרשעה

11. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי ככלל הימנעות מהרשעתו של נאשם אשר נקבע כי ביצע עבירה, תיעשה במשורה והיא שמורה למקרים חריגים ובהתקיים שני תנאים מצטברים. ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**

פד"י יב(3), 337 וכן רע"פ 2882/17 פלוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 1931/15 ורע"פ 5100/14, רע"פ 3958/17 מיום 20.6.17).

12. מדובר בנאשמת צעירה אשר סיימה את לימודי המשפטים במכללת "שערי המשפט" וממתינה לתחילת ההתמחות ובשל ההליך התלוי ועומד כנגדה, לא אושרה לה תחילת התמחות. ב"כ הנאשמת טען ובצדק, כי הרשעה בדין תפגע בנאשמת באופן ממשי ותצטרך להמתין שנים עד לסיום תקופת התנאי שתיקבע אם היא תורשע. כמו כן מקובלת עלי טענת הסניגור כי על בית המשפט לקחת בחשבון את השיהוי הרב בהגשת כתב האישום ונסיבותיה המיוחדות של הנאשמת. כמו כן לקחתי בחשבון את העובדה כי לאחר ביצוע העבירה קיבלה הנאשמת רישיון נהיגה ובאשר להסעה - אותו אדם החזיק באישור שהייה לפני ביצוע העבירה ולאחריה, אולם בעת הביצוע לא היה ברשותו אישור כדין.
13. בנסיבות אלה ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן שוכנעתי, כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה ואני מורה על ביטול ההרשעה שניתנה ביום 22.2.17.
14. אשר לעונש - נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. הנאשמת תבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בגבעת זאב.
- ב. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך ₪ 5,000 להימנע מביצוע עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין בישראל וזאת למשך שנה מהיום. לא תחתום תיאסר למשך 7 ימים.
- ג. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת. הנאשמת מוזהרת שאם לא תקיים אחר התנאים שנקבעו על ידי שירות המבחן, תהא רשאית המאשימה לבקש להטיל עליה עונש מתאים ובכלל זה עונש של מאסר.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד באת כוח המאשימה עו"ד עינת מי רז, הנאשמת ובאת כוחה עו"ד ראומה גומא.